

اطلاعیه ترویجی

آشنایی با بیماری آنفلوآنزای فوق حاد پرندگان

آنفلوآنزای فوق حاد پرندگان یک بیماری ویروسی کشنده با انتشار بسیار سریع می‌باشد که می‌تواند به انسان نیز منتقل شود. پرندگان آبی وحشی و مهاجر به عنوان مخزن اصلی ویروس می‌تواند بدون بروز علائم بالینی، ویروس عامل بیماری را با خود جابجا کنند.

راه‌های انتقال بیماری به پرندگان:

تماس با ترشحات پرندگان بیمار، تماس با مدفوع، مواد غذایی، آب و وسایل آلوده، تخم‌مرغ‌های آلوده که در دستگاه جوجه‌کشی شکسته شده باشند.

علائم بیماری در طیور:

کاهش مصرف خوراک، آبریزش از چشم و بینی، اشکال در تنفس، سیاه و متورم شدن تاج و ریش و خون‌ریزی در زیر پوست ساق پا، بی‌حالی شدید، پژمردگی و دور هم جمع شدن گله و شروع تلفات ناگهانی در گله.

لازم به ذکر است کنترل این بیماری، با دقت در اصول مدیریتی که شامل جلوگیری از ورود ویروس به گله و جلوگیری از انتشار آن در صورت ورود به گله می‌باشد.

توصیه‌های بهداشتی به منظور پیشگیری از بیماری:

- ۱- تهیه جوجه یک روزه از واحدهای جوجه‌کشی دارای پروانه بهداشتی بهره‌بردار.
- ۲- جوجه‌ریزی هم‌زمان و یک سن و کاهش تراکم در واحد پرورش.
- ۳- ضد عفونی سالن‌ها توسط گاز فرمالدئید قبل از ورود جوجه یک روزه.
- ۴- انجام واکسیناسیون گله علیه بیماری‌های واگیر طبق ضوابط دامپزشکی.
- ۵- تهیه دان، دارو، واکسن از منابع مطمئن و عدم تهیه آن از مرغداری‌های دیگر.
- ۶- جلوگیری از ورود افراد متفرقه به داخل واحد پرورش طیور.
- ۷- وجود حوضچه ضد عفونی در محل ورودی مرغداری‌ها و سالن‌ها.
- ۷- وجود حوضچه ضد عفونی در محل ورودی مرغداری‌ها و سالن‌ها.
- ۸- خودداری از رفت و آمد به سایر مرغداری‌ها و کشتارگاه‌های طیور.
- ۹- رعایت دقیق اصول بهداشتی قرنطینه‌ای در داخل و خارج مرغداری و تشدید آن در مرغداری‌های واقع در مناطق پرخطر.
- ۱۰- کنترل بهداشتی آب مصرفی هر شش‌ماه یکبار.

۱۱- اعلام سریع موارد مشکوک بیماری به شبکه دامپزشکی (شامل شروع بیماری، تلفات، علائم مشکلات تنفسی، افت ناگهانی تولید، سیاه شدن و خون‌ریزی تاج و ریش و ساق پا).

۱۲- امحاء بهداشتی لاشه‌ها (لاشه مرغ‌های تلف شده در واحد مرغداری در چاه تلفات به همراه آهک دفن و یا در کوره لاشه، سوزانده شود).

۱۳- پاک‌سازی و ضد عفونی کامل سالن‌ها و کلیه لوازم و تجهیزات مرغداری.

۱۴- ممنوعیت فروش مرغ، پایان دوره به صورت زنده در بازارهای محلی.

۱۵- ذخیره بهداشتی کود در مرغداری و حمل بهداشتی آن.

۱۶- عدم استفاده از شانه تخم‌مرغ، کارتن‌ها و کلیه لوازم مستعمل در واحد.

۱۷- جلوگیری از ورود پرندگان وحشی به مرغداری از طریق نصب توری.

۱۸- جلوگیری از نگهداری پرندگان زینتی و مرغ و بوقلمون در محوطه.

۱۹- ممانعت از ورود حیوانات ولگرد به عنوان ناقلین بیماری به داخل مرغداری.

۲۰- اخذ مجوز کشتار در پایان دوره پرورش از شبکه دامپزشکی منطقه.

۲۱- جمع‌آوری سریع و کامل پرندگان آلوده و یا مشکوک به بیماری و معدوم کردن بهداشتی آن‌ها.

۲۲- از آن جایی که پرندگان وحشی و مهاجر ناقل این بیماری هستند، از شکار و مصرف گوشت آن‌ها اکیدا خودداری شود.

۲۳- تهیه گوشت مرغ مصرفی از مراکز مجاز که به صورت بهداشتی آن را عرضه می‌کنند.

۲۴- شستشوی دست‌ها با صابون پس از تماس با پرندگان.

۲۵- تقویت سیستم مراقبت و پایش بیماری در بین طیور اهلی و پرندگان وحشی به خصوص در مسیرهای مهاجرت پرندگان.

۲۶- افزایش آگاهی عموم (به ویژه افرادی که با پرندگان در تماس هستند) نسبت به روش‌های پیشگیری از انتقال بیماری.

اقدامات لازم هنگام شیوع بیماری در گله:

۱- کشتار دسته جمعی مرغ‌های آلوده.

۲- هنگام جمع‌آوری لاشه‌های تلف شده استفاده از ماسک، دستکش و لباس محافظ ضروری است.

۳- نابود کردن اجساد و باقی‌مانده‌های مرغ‌ها و تمام فرآورده‌های مرغی به طور کاملاً بهداشتی.

۴- شست و شو و ضد عفونی کامل محل پرورش و کلیه لوازم و تجهیزات.

۵- جوجه‌ریزی مجدد، حداقل ۲۱ روز بعد از اجرای ضد عفونی انجام شود.

